

Posudek vedoucího diplomové práce

Radomír Stupka

Gallasové na Frýdlantsku a Liberecku

Praha 2009

Monografie zabývající se historií šlechtických rodů jsou fenoménem, který se v české historiografii posledního dvacetiletí dočkal mimořádného rozmachu. Do této skupiny studií lze zasadit i diplomovou práci R. Stupky. Přestože ji její název vymezuje spíše užší regionální charakter, vzhledem k tomu, že se na tomto území nacházely hlavní majetky rodiny Gallasů, jde o tradiční syntézu výše uvedeného typu.

Podobné práce ale skýtají řadu úskalí. Především předpokládají dokonalou znalost dějin zkoumané rodiny, jejích genealogických vazeb a majetkových poměrů, ale také je třeba aby autor zasadil tyto informace do patřičného historického rámce. V tomto ohledu je škoda, že se R. Stupka omezuje pouze na české studie a nevyužívá řady prací jazykově německých či anglických. Ve věci českých studií však prokazuje své značné vědomosti o zkoumaném tématu, což dokazuje i Rozbor použité literatury.

Diplomová práce je rozdělena do pěti kapitol, ze kterých poslední má vědecko-pedagogický charakter a je zaměřena k využití práce na základní a střední škole. K této kapitole lze říci, že méně by bylo možná více. Je totiž zcela zbytečné rozepisovat se o rámcových vzdělávacích programech, za přínosnější bych považoval rozpracování

exkurze a především využití informací obsažených v práci pro pedagogickou praxi.

Ostatní kapitoly jsou víceméně věnovány rodu Gallasů. První, úvodní kapitola, se zabývá historií rodu se stručným přesahem k počátkům a vývoji rodiny Clam-Gallasů. Ve druhé autor podrobně rozebírá vývoj jednotlivých gallasovských panství v severních Čechách. Logicky přitom začíná smrtí Albrechta z Valdštejna a konfiskací jeho majetku, která umožnila vzestup řady rodin, m.j. také Gallasů. Zabývá se také otázkou konfese. Bohužel ale nevyužívá vydaných pramenů (berní rula) a pracuje jen se sekundární literaturou. Poněkud nelogické je zařazení kapitoly 2.2.3. Lenní šlechta na Frýdlantsku, která svou náplní a časovým rozsahem (lenní statky se týkaly jen Valdštejnova Frýdlantska, které mělo v rámci Českého království specifické postavení, o které přišlo po generalissimově zavraždění) nezapadá. V úvodu kapitoly také chybí vymezení teritoria gallasovských statků a jejich vývoj držav rodu.

Ve třetí kapitole rozebírá R. Stupka stavební vývoj zámků ve Frýdlantu, Liberci, Lemberku a v Grabštejně. Právě zde, u jednotlivých objektů, uvádí také stručnou historii těchto panství, která by ale obsahově (v podrobnější verzi) spíše náležela do kapitoly 2. Podrobnější vysvětlení by si zasluhoval také fakt, proč autor v líčení dějin objektů zabíhá až do současnosti, když je práce věnována jen rodu Gallasů.

V kapitole čtvrté se zabývá popisem nejvýznamnějších stavebních detailů gallasovských nemovitostí. V podstatě lze konstatovat, že se jedná o rozšíření kapitoly předchozí a bylo by je lepší spojit. Mnohé informace se totiž v textu objevují zbytečně dvakrát. O páté kapitole bylo pojednáno výše.

Přes všechny výše uvedené nedostatky ale považuji diplomovou práci Radomíra Stupky za pilnou a poměrně zdařilou a doporučuji k obhajobě. Navrhovaná klasifikace je: velmi dobře.

V Praze 2. září 2009

doc. PhDr. Jan Zupanič, Ph.D.
Katedra občanské výchovy a filozofie
Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta